

L'ENTREVISTA

Josep Bertomeu, 'Polet'

Activista de la cultura tradicional i pagès frustrat

"La millor manera de defensar el Delta és donar-lo a conèixer"

TORTOSA Arturo Gaya

Pregunta: Fas classes de piragüa, fas de guia turístic, jugues a birles, tires el rall, seques arròs, baixes el riu en una cassola... què respons quan et pregunten per la teua professió?

Resposta: Tot això són hobbies, però no els canvio per unes vacances a cap gran hotel del món.

P: Per què creus que cal conservar les tradicions?

R: Perquè tenim el deure de conservar la cultura dels nostres avantpassats; perquè pot ser un recurs turístic sostenible molt important i, sobretot, per si de cas... Anem a remolc d'una tecnologia de la qual és difícil prescindir, però és un suïcidi no conservar els coneixements dels sistemes autòctons de fer menjar i les llavors pròpies de cada zona.

P: Què és per a tu el Delta?

R: Un lloc únic i d'un valor mediambiental i cultural incalculable.

P: Penses que et tocarà tornar a lluitar per defensar-lo?

R: La millor lluita és donar-lo a conèixer adequadament, i en això hi estic posat en cos i ànima. I també penso participar en totes aquelles accions que facen falta.

P: Què penses del pont Lo Pasador?

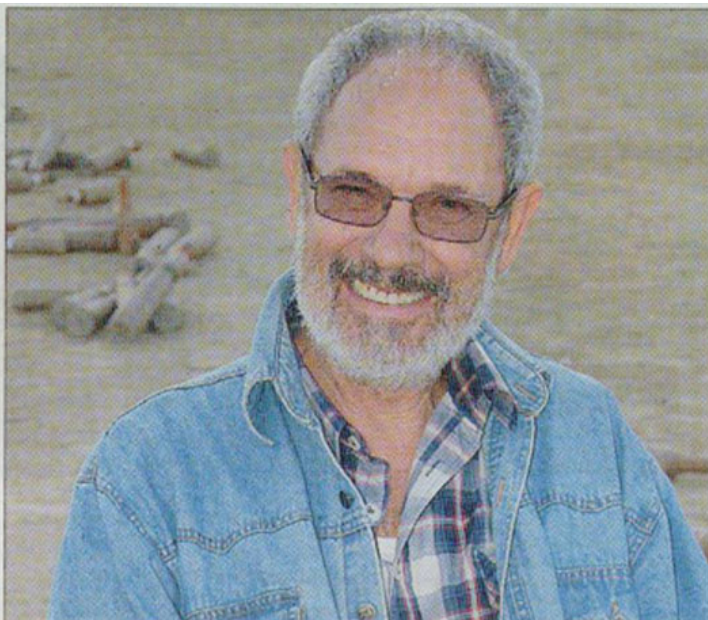
R: Sempre he tingut la teoria que el riu ens unia i no que ens separava. Però admeto que la construcció del pont és un avançatge per a la gent del Delta. Té l'inconvenient que ara algun tipus de turistes podran visitar el Delta sense baixar de l'autobús.

P: S'haurien de conservar els transbordadors?

R: La desaparició de les barques és un error greu: perquè es la nostra història, perquè és un important i sostenible atractiu turístic i, sobretot, per si de cas.

P: Tornarà el Carrilet? Tu també hi estàs posat...

R: Lo Carrilet ja ha tornat: l'automotor ja funciona, tenim peces de via per muntar alguns quilòmetres, l'espai per posar-la i les autoritzacions pertinents. Només ens falten uns socis més per tindre suficient potencial i comen-

Josep Bertomeu, 'Polet'. / MARIA ELENA

A Josep Bertomeu Fornós ningú el crida pel seu nom sinó per Polet, fins i tot sa filla. Va nèixer el 1944 a la Cava i assegura que és un pagès frustrat, perquè quan ja dominava els treballs de l'arròs van aparèixer les màquines i es va quedar sense faena.

çar a treballar.

P: Què et fa feliç?

R: La paella dels diumenges amb tota la família, i ajudar la gent a descobrir els atractius del Delta, especialment la gent de la pròpia terra.

P: Segur que hi ha alguna cosa que l'emprenya...

R: M'emprenya el conformisme amb la corrupció política. L'honradesa no està gens valorada.

P: Has pensat què faràs si et jubiles algun dia?

R: M'agradaria no jubilar-me mai i continuar fent el que faig ara fins cinc minuts abans, el

temps just per avisar la dona d'on és la llibreta del banc, per si l'he tocat i no és al seu lloc.

P: Cantar jotes, potser?

R: M'agrada molt l'esperit crític de la jota, poder dir als que manen a la cara, i de manera fresca i amb gràcia, i davant de tots, el que no fan bé. Tu saps que ho intento però per ara no me n'acabo de sortir...

P: La gent t'estima molt. N'ets conscient?

R: La meua tossuda convicció que el fang és vida i l'asfalt és mort m'ha fet guanyar més d'un enemic. El que passa és que, si respectes, sols ser respectat. ■

L'EBRE

NÚMERO
509

DIVENDRES
4 DE
NOVEMBRE
DEL 2011